

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền Giáo Lý Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Bản Tin Thế Đạo

Số 29 ngày 18-12-2014

DIỄN VĂN KHAI MẠC KỶ NIỆM NGÀY KHAI ĐẠO CAO ĐÀI NĂM THỨ 90 HT. Phạm Văn Khảm (Châu Đạo California)

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Tát,

Kính thưa : Quý vị Lãnh Đạo Tinh Thần các Tôn giáo,

Quý vị Đại Diện Chính Quyền Địa Phương, Quý vị Dân Cử,

Quý vị Lãnh Đạo các Hội Đoàn, Đoàn Thể, các cơ quan Truyền Thanh, Truyền Hình và Báo Chí

Quý Quan Khách, Quý Đồng Đạo và Quý Đồng Hương.

Đặc biệt phái đoàn đến từ Nam Hàn do Ông Man Hee Lee Chủ Tịch Hội HWPL hướng dẫn

Thay mặt Châu Đạo Cao Đài California và Ban Tổ Chức chúng tôi hân hoan kính chào Chư Liệt vị, hôm nay đã ưu ái cùng với các tín hữu Cao Đài hân hoan đón mừng đại lễ: Kỷ Niệm Ngày Đức Chí Tôn khai sáng nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ năm thứ 90.

Kính thưa chư liệt vị,

Để giải thích nguyên nhân nền tôn giáo này đến với nhơn loại, Đức Chí Tôn giáng cơ ngày 24 tháng 4 năm 1926 cho biết rõ rằng:

“Vốn từ trước Thầy đã lập ra Ngũ Chi Đại Đạo là: Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo.

Tùy theo phong hóa của nhơn loại mà gây chánh giáo, là vì khi trước Càn vô đắc kkan, Khôn vô đắc duyệt thì nhơn loại duy có hành đạo nội tư phương mình mà thôi.

Còn nay thì nhơn loại đã hiệp đồng. Càn Khôn dĩ tận thức, thì lại bị phần nhiều Đạo ấy mà nhơn loại nghịch lẫn nhau, nên Thầy mới nhứt định qui nguyên, phục nhứt.

Hơn nữa, xuyên qua nhiều thế kỷ, Thánh giáo trở thành phàm giáo bởi chính những người có nhiệm vụ phổ biến, đến độ mà Thầy phải chính mình Thầy đến dẫn lối cho các con.”

Qua phần trích đoạn bài Thánh giáo nêu trên, chúng ta quả nhiên phải thừa nhận: Hiện nay nhơn

loại đang đương đầu với chiến tranh tôn giáo, mỗi ngày mỗi thêm khốc liệt. Ngoài ra, với đà văn minh vật chất càng tiến bộ thì con người lại càng xa rời đời sống Đạo Đức nên thế giới cũng càng trở nên bất ổn.

Chính vì thế, đạo Cao Đài ra đời với 2 cứu cánh:

1/ THẾ ĐẠO: Dịu dặt hơn loại sống với: Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh để đem lại Hòa Bình Thế giới và lập đời Thánh Đức nơi quả Địa cầu này..

2/ THIÊN ĐẠO: Đức Chí Tôn ban hồng ân Đại Ân Xá Kỳ III và Bí Pháp tu tập để độ rỗi toàn cả con cái của Ngài chỉ một đời tu cũng nên Đạo.

Muốn được như vậy, chỉ cần sao cho tất cả người đời biết thương yêu đồng loại và giữ gìn hạnh đức đúng theo đường lối mà Đức Chí Tôn đã vạch.

Trong niềm mơ ước này, nhân ngày Đại lễ hôm nay, cầu xin Thượng Đế phù hộ cho tất mọi người hiệp tâm sống theo Thánh ý của Ngài để thế giới được Thái Bình, hơn loại được an vui và hạnh phúc.

Hôm nay, trong niềm vui chung được Đạo Trời soi sáng, cứu vớt hơn sanh... Thay mặt Ban Tổ Chức, chúng tôi hân hoan tuyên bố khai mạc Đại Lễ Kỷ Niệm Ngày Khai Đạo Cao Đài năm thứ 90.

Xin cảm ơn và trân trọng kính chào chư liệt vị.

DIỄN VĂN KHAI MẠC KỶ NIỆM NGÀY KHAI ĐẠO CAO ĐÀI NĂM THỨ 90

(Bản Tiếng Anh)

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Tát

- *- Spiritual and Religious Leaders,
- *- Representatives of Local Authorities and City Council Membes,
- *- Delegations and Journalists,
- *- Honorable Guests, Fellow Caodaists, Fellow Citizens,
- *- Chairman of HWPL, Mr. Man Hee Lee and representatives from South Korea.

On behalf of Caodai Religion in the State of California and the event organizers, I am grateful to welcome you who spends your precious time attending the celebration of the 90th-year anniversary of the establishment of Caodai Religion, The Great Way of The Third Amnesty Era.

Ladies and Gentlemen,

The Holy Scripture explains the reason for the establishment of Caodaism, explains how a New Religion came to Earth. On April 24th, 1926 via communication technique of spiritual séance, the God Father had sent a Holy Message to humanity:

“Since the beginning of recorded time, I had created the 5 great religious traditions: The Way of Genism, The Way of Confucianism, The Way of Christianity, The Way of Taoism, and The Way of Buddhism. For thousands of years ago, the transportation in ancient time was very poor, people could only practice their religions within their local villages, small societies and limited customs, thus the development of each true teaching was dependent locally on the custom and the tradition of humanity. Today, even though global transportation and communication have had great improvement, but the people from different religious background do not always live in harmony because of the very multiplicity of these religions. That is the reason why I decided to guide humanity from each great religious tradition to understand the primitive origin of the religions and to bring all religions to the Primordialunity.

Furthermore, the Holy Doctrines of these religious traditions through the centuries, have been denatured by the very persons who were in charged of spreading them, to such a point, that I now have taken the firm resolution to come to you myself to show the True Way”

Based on the Holy Scriptures quoted, human beings must admit that we are facing religious wars which have become more outrageous each and every day. In addition, our culture and development today is prone to be more materialistic than conforming to the basic principles of ethics; thus, deflecting people course of actions and destabilizing world peace.

Therefore. Caodaiism was found for two following objectives:

1/ THE WAY OF HUMANITY MORALITY: Guiding humanity to live with Love and Justice in order to bring peace into the world and create Heavenly Cultures for the Universe.

2/ THE WAY OF HEAVENLY CULTURES (THE DOCTRINE OF GOD) The Great Way of the Third Amnesty Era and Holy Scriptures & Doctrine were created by the Supreme Beings as a mean for His children establishing true enlightenment and liberty within the practice of the new Way in this life time.

In order to achieve that, human beings need to understand the important of Love and follow the wisdoms of virtues bestowing to the path that God has drawn.

With that wish, in the context of our great celebration today, I am praying to God giving His Blessing for all and helping us to live according to His Will in order to make a peaceful world and blissful life.

Today, within this special moment, we are gathering here today to embrace the Light of God the Light of Great Religion for the salvation of humanity. On behalf of the organizers, I am grateful to announce the opening of the Celebration of the 90th Anniversary of Cao-dai Religion.

Thank you and welcome everyone to be part of our special occasion.

MỘT SỐ HÌNH ẢNH
LỄ KỶ NIỆM NGÀY KHAI ĐẠO TẠI CHÂU ĐẠO CALIFORNIA

Người

Nguồn : <http://www.coquandaidiencaodai.org/View-Info.aspx?MetaID=153>

Lễ Giáng Sinh

Tên gọi khác: Noel, Christmas, Xmas, Nativity.

Cử hành bởi: Tín hữu đạo Kitô.
Người không theo đạo Kitô.

Kiểu : Kitô giáo, văn hóa.

Ý nghĩa: Sự giáng sinh của Chúa Jesus.

Ngày : 25 tháng 12 (hoặc 7 tháng 1).

Hoạt động: Cầu nguyện, dự lễ, sum họp gia đình, gặp gỡ, tặng quà, trang trí nhà cửa.

Liên quan đến: Mùa Giáng sinh, Đêm Giáng sinh, Mùa Vong, Lễ Truyền Tin, Lễ Hiện Linh, Yule

Lễ Giáng Sinh, còn được gọi là **lễ Thiên Chúa giáng sinh**, Noel hay **Christmas** là một ngày lễ kỷ niệm Chúa Giêsu sinh ra đời, theo phần lớn các tín hữu Kitô giáo. Họ tin là Chúa Giêsu được sinh tại Bethlehem (Bêlem) thuộc xứ Judea (Giudêa) nước Do Thái (ngày nay là 1 thành phố của Palestine), lúc bấy giờ thuộc Đế quốc La Mã, khoảng giữa năm 7 TCN và năm 2.

Các mục đồng chiêm bái Chúa Jesus giáng sinh, tranh vẽ của Gerard van Honthorst, 1622.

Ngày lễ được cử hành chính thức vào ngày 25 tháng 12 nhưng thường được mừng từ tối ngày 24 tháng 12 bởi theo lich Do Thái, thời điểm tính bắt đầu một ngày là lúc hoàng hôn chứ không phải nửa đêm. Lễ chính thức ngày 25 tháng 12 được gọi là “lễ chính ngày”, còn lễ đêm 24 tháng 12 gọi là “lễ vọng” và thường thu hút nhiều người tham dự hơn. Nhiều giáo hội Chính Thống giáo Đông phương như ở Nga, Gruzia vẫn sử dụng lich Julius để định ngày này, cho nên lễ Giáng sinh của họ ứng với ngày 7 tháng 1 theo lich Gregory.

Theo lich phụng vụ Công giáo, trước lễ Giáng Sinh là 4 tuần Mùa Vọng, và sau lễ Giáng Sinh là Mùa Giáng sinh (“12 ngày mùa Giáng Sinh”).

Tên gọi

Noel (phiên âm tiếng Việt: **Nô-en**), từ tiếng Pháp Noël, dạng cổ hơn là *Naël*, có gốc từ tiếng Latinh nātālis (diēs) có nghĩa là “(ngày) sinh”. Cũng có ý kiến cho rằng tên gọi *Noel* xuất phát từ tước hiệu *Emmanuel*, tiếng Hebrew nghĩa là “Thiên Chúa ở cùng chúng ta”, như được chép trong sách Phúc âm Matthêu.

Trong tiếng Anh, ngày lễ này được gọi phổ biến là Christmas. Chữ Christ (phiên âm Việt là “Ki-tô” hay “Cơ-đốc”, có nghĩa là Đấng được xức dầu) là tước hiệu của Chúa Giêsu; còn chữ Mas nghĩa là thánh lễ. Do đó Christmas theo nghĩa chiết tự là “(Ngày) lễ của Đức Kitô”. Chữ Christ bắt nguồn và được viết trong tiếng Hy Lạp là “Χριστός” (Khristos), mở đầu bằng chữ cái “X” (Chi) nên Christmas còn được viết tắt là Xmas.

Lịch sử

Ba nhà chiêm tinh theo ánh sao chỉ đường tới thăm Hài Nhi Giêsu, tranh vẽ

Ngày tháng

Ngay từ thời kỳ Kitô giáo sơ khai, dù ban đầu Giáo hội chưa cử hành lễ mừng kính sự giáng sinh của Đức Giêsu nhưng ngày 25 tháng 12 đã được coi là sinh nhật Đức Giêsu bởi Irenaeus, Hippolytus thành Rome và Sextus Julius Africanus. Nhiều suy đoán khác đã được đưa ra như Clementê thành Alexandria cho là ngày 20 tháng 5.

Trong nhiều thế kỷ, những sử gia Kitô giáo chấp nhận ngày 25 tháng 12 này. Tuy nhiên, đến đầu thế kỷ 18, các học giả bắt đầu đề xuất các cách giải thích khác. Isaac Newton cho rằng lễ Giáng sinh được chọn vào ngày Đông chí - mà theo lịch thời đó rơi vào ngày 25 tháng 12 - bởi vì với các Kitô hữu, Đức Giêsu chính là “Mặt trời công chính” đã được tiên tri trong Malachi 4:2. Năm 1743, một người Đức theo Kháng Cách, Paul Ernst Jablonski cho rằng lễ Giáng sinh được chọn vào ngày 25 tháng 12 là để tương ứng với lễ hội tôn vinh mặt trời Dies Natalis Solis Invicti của người La Mã, ông xem việc này là một sự “ngoại giáo” hóa đã làm tha hóa Giáo hội đích thực. Tuy nhiên có quan điểm ngược lại cho rằng chính lễ hội Dies Natalis Solis Invicti được Hoàng đế Aurelianus thiết lập vào năm 274 hầu như là một nỗ lực nhằm tạo ra một ngày lễ ngoại giáo thay thế cho một ngày vốn đã có ý nghĩa với các Kitô hữu ở Rôma. Năm 1889, học giả Pháp Louis Duchesne cho rằng ngày được chọn làm lễ Giáng sinh được tính bằng đúng 9 tháng sau Lễ Truyền Tin, ngày Đức Giêsu được hoài thai; truyền thống có từ rất sớm trong Giáo hội liên kết sự chết và

sự nhập thể của Đức Giêsu với nhau, theo đó hai sự kiện này rơi vào cùng một ngày trong năm: 25 tháng 3 theo cách tính của phương Tây hoặc 6 tháng 4 theo cách tính của phương Đông. Do vậy, việc ấn định 25 tháng 12 là ngày Giáng sinh không chịu ảnh hưởng từ ngoại giáo, đến khi Hoàng đế Aurelianus muốn biến ngày này thành ngoại giáo thì tới lượt các Kitô hữu tái thích ứng ngày này thành ngày lễ cử hành mừng sinh nhật Đấng Kitô.

Biểu tượng Giáng sinh và ý nghĩa

Vòng lá mùa Vọng

Vòng lá mùa Vọng

Vòng lá mùa Vọng là vòng tròn kết bằng cành lá xanh thường được đặt trên bàn hay treo lên cao để mọi người trông thấy, trong 4 tuần Mùa Vọng. Cây xanh thường được trang hoàng trong các bữa tiệc của dịp Đông chí - dấu hiệu của mùa đông sắp kết thúc. Trên vòng lá đặt 4 cây nến. Tục lệ này khởi xướng bởi các tín hữu Lutheran ở Đức vào năm 1839 với 24 cây nến gồm 20 nến đỏ và 4 nến trắng, cứ mỗi ngày gần Giáng sinh được đốt thêm một cây nến.

Vòng lá có hình tròn nói lên tính cách sự sống vĩnh hằng và tình yêu thương vô tận của Thiên Chúa. Màu xanh lá nói lên hy vọng rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến cứu con người. 4 cây nến bao gồm ba cây màu tím - màu của Mùa Vọng, cây thứ 4 là màu hồng, là màu của Chúa Nhật thứ Ba mùa Vọng, hay còn gọi là Chúa Nhật Vui mừng (Gaudete Sunday). Hoặc 4 cây nến đỏ, cứ mỗi tuần mùa Vọng đốt 1 cây nến.

Ngoài ra, tại phương Tây, thường có một lịch mùa Vọng là một lịch đặc biệt được sử dụng để đếm hoặc kỷ niệm những ngày chờ đợi đến lễ Giáng sinh.

Hang đá và máng cỏ

Hang đá

Thường là vào mùa Giáng sinh, một máng cỏ được đặt trong hang đá (hay gỗ) được dựng lên trong nhà hay ngoài trời, với các hình tượng Chúa Giê-su, Mẹ Maria, thánh cả Thánh Giuse (Joseph), xung quanh là các thiên sứ, mục đồng cùng các gia súc như bò, lừa để kể lại sự tích Chúa ra đời trong máng cỏ.

Cây Giáng sinh

Cây Giáng Sinh là cây xanh thường là cây thông được trang hoàng để trình bày trong dịp lễ Giáng Sinh theo phong tục của người Kitô giáo.

Thiệp Giáng sinh

Bắt nguồn từ năm 1843 khi ông Henry Cole (1808 - 1882), một thương gia giàu có nước Anh, đã nhờ John Callcott Horsley (1817 - 1903), một họa sĩ ở Luân Đôn, thiết kế một tấm thiệp thật đẹp để tặng bạn bè. Vào Noel năm đó, Horsley trình làng tấm thiệp đầu tiên trên thế giới và sau đó nó đã in ra 1000 bản. Thiệp Giáng sinh nhanh chóng bùng phát và trở thành một thịnh hành ở Anh trong suốt 10 năm kể từ khi Chính phủ Anh thông qua đạo luật năm 1846 cho phép bất kỳ người dân nào gửi thư đến bất kỳ nơi nào với giá rẻ. Không lâu sau, trào lưu này du nhập sang Đức và tới 30 năm sau người Mỹ mới chấp nhận nó.

Thiệp Giáng sinh với hình ông già Noel năm 1940

Những món quà biểu lộ tình yêu của mọi người với gia đình và bè bạn. Đối với một số người, những món quà Giáng Sinh còn có một ý nghĩa tín ngưỡng sâu sắc. Đó là lễ kỷ niệm ngày sinh của Chúa Giê-su, món quà mà Thiên Chúa đã ban tặng cho con người.

Khi Chúa Giê-su cất tiếng khóc chào đời tại Bethlehem trong một cái máng cỏ, ba nhà thông thái (hay nhà chiêm tinh, theo truyền thống cũng là ba vị vua) từ phương Đông đã đến để bày tỏ sự thành kính của mình. Họ mang đến ba món quà quý giá, đó là vàng, nhũ hương và mộc dược. Vàng có ý nói Chúa Giêsu là vua, nhũ hương để tuyên xưng Giêsu là Thiên Chúa và mộc dược tiên báo cuộc khổ nạn và sự chết của Chúa Giêsu để cứu chuộc nhân loại.

Ba vị vua rất giàu có nhưng những người dân nghèo hầu như chẳng có tài sản cũng mang đến bất cứ những gì họ có thể để tỏ lòng thành kính với Chúa Hài đồng. Những người chăn cừu tặng Giêsu hoa quả và những món đồ chơi nhỏ do chính họ tạo ra.

Theo truyền thuyết xưa, Ông già Noel thường cưỡi xe tuần lộc trên trời, đến nhà có cây thông Giáng sinh và leo qua ống khói để đem đến những món quà cho các em nhỏ đang ngủ và thường để quà trong những chiếc bít tất (vớ).

Ngoài ra, ngày nay ở Việt Nam thì Giáng sinh cũng là dịp để các bạn trẻ có cơ hội gửi cho nhau những món quà, những bó hoa tươi và lời chúc tốt đẹp đến người thân và bạn bè.

Chợ Giáng sinh

Chợ Giáng sinh là một chợ đường phố kiểu truyền thống được tổ chức vào dịp Giáng sinh (thường bắt đầu khoảng 1 tháng trước Lễ Giáng sinh) có nguồn gốc tại vùng đất ngày nay là nước Đức và Đông Bắc nước Pháp. Bắt đầu xuất hiện từ cuối thời Thời kỳ Trung Cổ (khoảng thế kỷ 14), cho đến nay chợ Giáng sinh vẫn là nét văn hóa truyền thống đặc sắc của Đức, Áo và Đông bắc Pháp trong dịp Giáng sinh cũng như được phổ biến đến nhiều quốc gia khác trên thế giới.

Ngôi sao Giáng Sinh

Ngôi sao 5 cánh thường xuất hiện rực rỡ đủ màu sắc trong mùa Giáng sinh. Một ngôi sao to lớn được treo ở chỗ cao nhất của tháp chuông nhà thờ. Từ đó căng giấy ra bốn phía, có nhiều ngôi sao nhỏ, treo đèn lồng và kết hoa rất đẹp mắt.

Ngôi sao trong lễ Giáng sinh có ý nghĩa đặc biệt, theo tương truyền lúc Chúa vừa chào đời thì trên trời xuất hiện một ngôi sao rực rỡ. Ánh sáng tỏa ra mấy trăm dặm. Từ các vùng phía đông xa xôi nay thuộc lãnh thổ Iran và Syria, có 3 vị vua được mặc khải tin rằng cứ lần theo ánh sáng ngôi sao tìm tới chắc chắn sẽ gặp phép lạ gọi là lễ ba vua. Từ đó, ba vị tìm theo sự dẫn đường của ánh sáng để đến được hang đá thành Bethelam nơi Chúa đã ra đời. Ba vị này thân quý trước mặt Chúa, dâng lên Chúa các phẩm vật trầm hương và vàng bạc châu báu.

Ngôi sao trở thành biểu trưng ý nghĩa trong mùa Giáng sinh và được treo chỗ trang trọng nhất ở các giáo đường, cơ sở tôn giáo trong đêm Giáng sinh để nhớ đến sự tích trên. Do ý nghĩa ngôi sao còn tượng trưng cho phép lạ của Thượng đế. Ngôi Sao Giáng Sinh sẽ là món quà bất ngờ và ý nghĩa trong dịp Giáng Sinh 2014.

Quà tặng trong những chiếc bút tắt

Tương truyền rằng, nhà kia có 3 cô gái trẻ đến tuổi lập gia đình nhưng không có chàng trai nào nhóm ngó đến vì gia cảnh quá nghèo. Đức giám mục Myra rất thương xót nên đã ném những đồng tiền vàng xuống ống khói nhà của ba cô gái. Những đồng tiền vàng rơi từ trên nóc nhà xuống đúng các đôi bút tắt mà các cô treo hong bên lò sưởi. Khỏi phải nói cũng biết rằng các cô vui mừng đến thế nào. Họ đã có cơ hội để thực hiện nguyện ước của mình. Sẽ giúp bạn chọn quà bỏ vào Chiếc Bút Tắt trong đêm Giáng Sinh đấy.

Câu chuyện thần kỳ kia được lan truyền đi khắp nơi, ai ai cũng muốn mình trở thành người may mắn nên đều bắt chước 3 cô gái treo tắt bên lò sưởi để hy vọng nhận được quà. Trẻ em hy vọng nhận được quà nhiều nhất. Mọi người trong nhà cũng nhân cơ hội này để tặng quà cho các em với mong muốn là các em sẽ ngoan ngoãn và học giỏi. Từ đó có tục trẻ em treo bút tắt cạnh lò sưởi để nhận quà như mơ ước từ ông già Noel.

Giáng Sinh ở các nước

Hát mừng Giáng sinh ở Jersey

Phố xá ở Helsinki, Phần Lan, Lễ Giáng Sinh 2005

Châu Âu

Ở hầu hết các quốc gia châu Âu, ngày lễ Giáng Sinh vào hai ngày 25 và 26 tháng 12 là ngày nghỉ lễ chính thức có trả lương cho tất cả người lao động. Đối với người châu Âu, theo truyền thống Giáng sinh trước hết là một dịp đoàn tụ gia đình, để mỗi người nói lên tình yêu và tỏ sự quan tâm tới những người thân trong gia đình, họ hàng và với bạn bè, hàng xóm,[16] khi những người con

đi làm xa về thăm lại gia đình. Sau buổi thánh lễ vào chiều ngày 24 tháng 12, thường được nối tiếp là một bữa ăn tối chung trong gia đình và trao quà vào lúc nửa đêm; từ buổi chiều là ngoài đường gần như không còn người qua lại. Sáng ngày 25 tháng 12, thường là cả gia đình cùng đi nhà thờ dự thánh lễ.

Hà Lan

Cũng như các quốc gia Tây Âu khác, lễ hội bắt đầu ở Hà Lan vào đêm 24 tháng 12 - đêm thánh Nicolas. Món quà của thánh Nicolas tặng cho ba chị em nghèo khổ qua chiếc ống khói và phong tục treo tất ở ống khói có thể được bắt nguồn từ câu chuyện này. Theo truyền thuyết, mỗi năm vị Thánh bốn mạng ở Amsterdam này đi thuyền tới thành phố với người cộng sự của mình là Black Peter ăn mặc như một người Moor. Họ được đón chào nồng nhiệt. Mọi người trao đổi quà với nhau và họ náo nức chuẩn bị cho mùa Giáng sinh.

Hungary

Theo truyền thống, các gia đình Hung vẫn ăn chay cho đến hết ngày 24 tháng 12 và bữa chay tối chung ngày 24 tháng 12 của cả gia đình được chuẩn bị chu đáo với các món táo, hạnh nhân, mật ong và tỏi, các loại ngũ cốc, kèm xúp đậu nấu với bơ, sau này khi tục lệ ăn chay được nới lỏng, họ có thể thêm món súp cá hoặc bắp cải nhồi thịt.[16] Cũng theo phong tục, bà chủ nhà không được rời bàn tiệc trong suốt buổi ăn và mọi người đứng ăn, và rơm được đặt dưới bàn để tưởng nhớ sự tích Chúa Giêsu ra đời trong máng cỏ.

Nga

Đối với những người theo Chính thống giáo Nga, nhiều nước Đông Âu và ở đất thánh Jerusalem, Giáng sinh rơi vào ngày 7 tháng 1 bởi họ dùng lịch Julius chứ không dùng lịch mới Gregory có từ thế kỷ 16. Ông già Tuyết trong Giáng sinh theo Chính thống giáo Nga (gọi là ông già Tuyết) có vẻ ngoài tương tự như "đồng nghiệp" ở phương Tây, nhưng lại mặc áo màu xanh và dắt theo một công chúa tuyết. Công chúa là người trao quà cho trẻ em. Với nhiều người Nga, lý do chính để ăn mừng Giáng sinh không phải bản thân ngày lễ này, mà đây là dịp để nghỉ ngơi. Người lao động có tới 10 ngày nghỉ, và với rất nhiều trong số họ thì đây là 10 ngày uống say sưa.

Nhật Bản

Nhật Bản không có ngày nghỉ lễ Giáng Sinh chính thức. Giáng Sinh ở Nhật Bản không mang nhiều màu sắc tôn giáo. Từ đầu tháng 12, phố xá đã bắt đầu treo đèn trang trí. Các trung tâm lớn ở Tokyo như ga Tokyo, Ikebukuro, Shinjuku, Shibuya, Roppongi, Ginza v.v. đều treo đèn gọi là illumination rất đẹp. Đặc biệt nổi tiếng có lẽ là hành lang đèn có tên "Tokyo Millenario" do đạo diễn mỹ thuật người Ý tên là Valerio Festi thiết kế chạy dài 800 m tại Marunouchi gần ga Tokyo.

Gần đến ngày Giáng Sinh tại các quảng trường đều có đặt cây thông. Các siêu thị bán nhiều mặt hàng cho lễ Giáng Sinh như giày ủng đỏ đựng đầy bánh kẹo bên trong, các vòng lá thông gắn bằng lụa đỏ và chuông mạ vàng, có cả bánh ngọt mùa Giáng Sinh của châu Âu như panettone có xuất

xứ từ Italia. Một số nhân viên bán hàng hóa trang thành ông già Noel khi phục vụ khách hàng. Các cửa hàng bách hóa lớn (department stores) mở cửa đến 11 giờ đêm, làm việc cả 31 tháng 12 và 1 tháng 1. Trai gái thường lấy mùa Giáng Sinh để tỏ tình, tặng quà nhau mang ý nghĩa đặc biệt. Vào đêm Giáng Sinh các gia đình Nhật thường ăn bánh ngọt mùa Giáng Sinh do họ tự làm hoặc mua ở hiệu.

Việt Nam

Ngày nay, ở Việt Nam, dù không phải là ngày nghỉ chính thức nhưng Giáng sinh dần dần được coi như một ngày lễ chung, thường được tổ chức vào tối 24 và kéo sang ngày 25 tháng 12. Một số công ty, tổ chức tư nhân có thể cho nhân viên nghỉ trong ngày Giáng sinh. Trong những ngày này, cây thông Nô-en được trang trí ở nhiều nơi, có thể là cây nhân tạo làm bằng nhựa, hoặc cây thật thường là thông ba lá hoặc thông đuôi ngựa, trong khi ở các nước phương tây dùng đa dạng các loài thông, vân sam, lãnh sam. Trên cây, người ta thường treo các đồ trang trí nhiều loại nhưng thường có những cặp chuông, dây giả tuyết, những chiếc ủng, các gói quà tượng trưng và đèn trang trí giống như các nước phương Tây.

Lễ Giáng sinh ở Việt Nam là một dịp sinh hoạt văn hóa cộng đồng nhộn nhịp. Trong đêm Giáng Sinh, những đôi tình nhân âu yếm tặng quà cho nhau, trẻ em háo hức chờ sự xuất hiện của ông già Noel, gia đình bè bạn rủ nhau hội hè, yến tiệc, hát karaoke,... và đặc biệt là những người Công Giáo thì chuẩn bị tham dự thánh lễ tại thánh đường giáo xứ hoặc giáo họ của mình. Người Việt Nam rất thích thú các ca khúc Giáng sinh.

Hoa Kỳ

Giáng Sinh là ngày lễ lớn nhất ở Hoa Kỳ, tương tự với Tết Nguyên Đán. Sau lễ Thanksgiving vào Thứ Năm cuối cùng của tháng 11, dân chúng lẫn những nơi buôn bán bắt đầu chuẩn bị cho lễ Giáng Sinh. Shopping nào cũng dựng lên một cây thông khổng lồ, trang trí với đèn và vật dụng trang trí Giáng Sinh. Họ tổ chức đủ mọi chương trình giải trí hay bán đại hạ giá để khuyến khích khách đến mua hàng hóa. Người ta cho nhau quà tặng vào lễ Giáng Sinh nên dân chúng tranh thủ thời gian mua quà cho thân nhân. Vì thế, mục đích lễ Giáng Sinh mừng ngày Chúa Jesus sinh ra đời ở Mỹ đã bị quảng cáo thương mại chi phối rất nhiều.

(Theo Wikipedia)

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Số 29 ngày 18-12-2014

Liên lạc:

Email: banthedao@comcast.net

Web: www.banthedao.net

ĐẠI LỄ HẠ NGUON (Rằm Tháng 10 Giáp Ngọ - 2014)

**Kỷ niệm 90 năm ngày Hoằng Khai
Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.**

**BÀI ĐỌC SAU ĐÀN CÚNG
(CTS Đào Minh Ánh, Q. Đầu Tộc Đạo đọc sau Đàn Cúng)**

Kính Hội Thánh, Kính Chức Sắc, Chức Việc, Ban Bộ và Đồng Đạo Nam, Nữ.

Kính thưa quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội,

Hôm nay Đồng Đạo Cao Đài chúng ta thiết Đàn Đại Lễ Hạ Nguon Rằm tháng mười năm Giáp Ngọ, cập kỷ niệm 90 năm ngày Hoằng Khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, với tất cả lòng thành ngưỡng vọng Ân Thiên và trân trọng khắc ghi ngày Đức CHÍ TÔN khai mỗi Đạo Trời Kỳ Ba Phổ Độ khắp chúng sanh, đã ưu ái dành cho dân tộc Việt và chọn Tây Ninh làm Thánh Địa.

Tiện Đệ xin khái lược đôi điều cùng Đồng Đạo về Giáo Lý Đạo Nhà. Năm Bính Dần (1926) vào thời tiền khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ; Đức CHÍ TÔN giáng cơ mở Đạo với Tôn Danh: «Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát Giáo Đạo Nam Phương và Thánh Ngôn ngày 22 7 1926 Đức CHÍ TÔN đã dạy:

“Một Chơn Thần Thầy mà sanh hóa thêm Chư Phật, Chư Tiên, Chư Thánh, Chư Thần và toàn cả nhơn loại trong Càn Khôn Thế Giới; nên chi các con là Thầy, Thầy là các con...”».

Thánh Huấn trên đây của Đức CHÍ TÔN đã ban cho đồng Đạo chúng ta một niềm tin tuyệt đối vào Đức CHÍ TÔN Thượng Đế từ thời khai Đạo đến thất ức niên với Tôn Danh: «Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát», một Tôn Danh cao cả mà từ ái, kiêm cố mà bình dị. Đức CHÍ TÔN Thượng Đế đã chọn đất nước Việt Nam để mở rộng con đường đến hạnh phúc vĩnh hằng, dựng lại đời Thánh Đức, qua kỳ Ba tận độ những con người tròn đầy nhân tính. Đó là những Nguyên Nhân giữ vẹn niềm tin Thiên Nhân hiệp nhứt mà Thiên tòng nhơn nguyện. bởi Thiên ý vốn tại Dân tâm, cái Tâm chánh đáng của mỗi con người đều mang bản tính của Đức Chí Tôn Thượng Đế.

Vì vậy, ngay từ ban sơ khai minh Đại Đạo, Đức Chí Tôn dạy vẽ Thánh Tượng Thiên Nhân, lập Thiên Bàn thờ cúng. có ý nghĩa: «Nhân Thị Chủ Tâm», con mắt biểu hiện cái Tâm chân chính, làm chủ mọi hành tàng của con người chân chính.

Đồng Đạo chúng ta mỗi khi hành lễ tại Bửu Điện Thánh Thất hay Thiên Bàn ở tư gia đều tập trung hướng nhìn Thiên Nhân, mà tự thân soi xét Lương Tâm, hầu tìm ra bóng dáng Thiên Lương cao cả: «Thần cư tại Nhân» đăng hiệp đủ Tam Bửu «Tinh, Khí, Thần», không những là cơ mưu nhiệm siêu phàm nhập Thánh, mà còn do yếu nhiệm nguồn cội Tiên Phật là tại đó.

Ấy là cơ đạt Đạo, đạt Pháp cho chúng ta trong kiếp sanh hiện thế may duyên gặp Đạo . .

Kính thưa Huynh, Tỳ, Đệ, Muội,

Ngày từ Tờ Khai Đạo ngày 7- 10- 1926, Tôn Giáo Cao Đài còn có tên Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, được biểu hiện là nền Đạo lớn, của sự Đại Ân Xá lần thứ ba, Đạo khai vào ngày Rằm Hạ Nguơn mang dấu ấn một giai đoạn sau cùng của chu kỳ «Thành - Trụ - Hoại - Không» đồng thời cũng là tín hiệu báo trước một chu kỳ mới sắp bắt đầu, mở ra đời Thánh Đức, tức là thời Thượng Nguơn tứ Chuyển, Nguơn Hội Bảo Tồn Chân, Thiện, Mỹ, thái bình an lạc.

Nhân đàn lễ Hạ Nguơn, kỷ niệm cửu thập chu niên Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh, chúng tôi xin khái lược đôi điều về Giáo Lý Đạo nhà, mong quý Huynh, Tỳ, Đệ, Muội gia công chiêm nghiệm, hầu tiến bước trên đường tạo công lập vị trong buổi Tam Kỳ Phổ Độ Đại Ân Xá.

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban bố hồng ân cho Đạo nghiệp bền vững, trường tồn và gia hộ trì chư Huynh, Tỳ, Đệ, Muội Đồng Đạo hữu duyên, hữu đức, hạnh hưởng phước lành an Khang hạnh phúc.

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Q. Đầu Tộc Đạo Thánh Thất San Jose

CTS. Đào minh Ánh

Nguồn: <http://www.coquandaidiencaodai.org/View-Info.aspx?MetaID=154>

BÀI 1

Chân lý Đại Đạo trong câu kinh “Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp”

Kính thưa quý Chức Sắc, Chức việc cùng quý Đồng đạo.

Hôm nay, nhận lời Hiền Huynh Trịnh Quốc Thế, Quyền Đầu Tộc Đạo Thánh Thất Cao Đài Houston Texas, đề nghị tôi chọn một đề tài để thuyết trình trước đồng đạo sau giờ cúng Ngọ, tôi xin chia sẻ cùng quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ cái biết sơ đẳng của tôi qua chân lý Đạo trong câu kinh “**Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp**”.

Thưa quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ.

Tất cả tín đồ đạo Cao Đài đều thuộc lòng các bài kinh cúng Tứ thời. Trong chương Thiên Đạo, bài Niệm hương là bài kinh mở đầu nghi lễ cúng Thầy với câu: “**Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp**”... Câu hỏi đặt ra là câu kinh này có ý nghĩa gì? Xin thưa, về lãnh vực huyền học và thực hành chân pháp, tôi nghĩ rằng câu kinh 7 chữ này vô cùng huyền diệu, nhiệm mầu, không khác gì câu “Nam Mô A Di Đà Phật” của Phật giáo Tịnh Độ Tông và “Um mê bát mi hùm” của Phật giáo Mật tông”.

Thưa quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ. Thật vậy! Chúng ta vào Đạo là vì muốn tu tâm sửa tánh. Chúng ta tu tâm sửa tánh, sửa lòng trong sạch là vì muốn mai sau được siêu sinh về cõi thiêng liêng hằng sống, được hiệp cùng một thể tánh với Đức Chí Tôn, đúng với câu :”Thầy là các con, các con là Thầy”. Vậy, muốn tu tâm sửa tánh, muốn rửa lòng trong sạch, muốn siêu sinh về cõi thiêng liêng hằng sống, muốn hiệp cùng một thể tánh với Đức Chí Tôn, hẳn chúng ta phải nương theo giáo pháp để trau dồi Đạo hạnh. Nói về giáo pháp của Đạo Cao Đài thì rất nhiều lại vô cùng thâm thâm vi diệu, khó lãnh hội một cách rốt ráo. Tuy nhiên, cuộn chỉ dù rối đến đâu cũng có cái đầu. Trong đạo Phật, đầu mỗi giúp các hành giả khai ngộ gồm thoại đầu, mật chú hay niệm hồng danh chư Phật. Riêng Đạo Cao Đài, một trong những yếu chỉ giúp chúng ta khai mở trí huệ để hiệp cùng thể tánh với Đức Chí Tôn chính là câu kinh 7 chữ “**Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp**”. Chúng ta khởi tu ở đây mà thành tựu viên mãn cũng ở đây!

Thưa quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ. “**Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp**”, dịch thoát ý có nghĩa cái gốc hay nguồn cội của Đạo bao gồm hai yếu chỉ là “**Lòng thành**” và “**Lòng tin**”. Khi nào hai yếu chỉ này kết hợp lại làm một, tức hiệp nhất thì ngộ được Đạo, nói cách khác là nhận biết được bản thể của vũ trụ hay Đấng Chí Tôn ...

Lão Tử từng nói: “Đạo khả đạo, phi thường Đạo” nghĩa là Đạo (Trời) mà nói ra được thì không còn là Đạo (thường hằng) nữa. Vậy, làm sao thấy Đạo? Lão Tử lại nói: “Đạo sinh chi, Đức súc

chỉ”, nghĩa là Đạo thì sinh, còn Đức thì nuôi lớn, mà nuôi lớn chính là sự vận hành hay hành động. Vậy người đi tu hành động như thế nào? Trước hết phải thực hành 2 yếu chỉ là sùng bái Đức Chí Tôn bằng tất cả lòng thành và niềm tin. Khi lòng thành và niềm tin hiệp nhất thì Đạo sẽ hiển lộ, sẽ thấy Thầy.

Thưa quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ.

Đạo là gì? Theo Cao Đài giáo, Đạo chính là Đức Chí Tôn, Nho giáo gọi là lương tâm, Phật giáo gọi là tâm Bồ Đề hay Phật tánh. Vậy có thể hiểu Đạo tức là Tánh, Tánh tức là từ tâm, từ tâm tức là Phật, biểu tượng của Phật là Thiên Nhân (mắt Trời) hay huệ nhãn. Trong mỗi con người đều có Thiên nhân hay huệ nhãn nằm ẩn tại huyệt Ấn đường, chính giữa trán, trên hai đầu mày chừng một lóng tay. Muốn có Thiên Nhân hay huệ nhãn chúng ta phải siêng năng thực hành thiền định hoặc niệm kinh Tứ Thời hay mật niệm “Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát”. Khi niệm kinh hay mật niệm đạt đến chỗ “nhất tâm bất loạn” sẽ chứng quả Bồ Đề.

Về chữ “lòng thành” được hiểu là sự thành tâm thành ý, thể hiện dưới nhiều hình thái như tâm khẩu ý chân thành và hành động chân thành. Về chữ “tín” được hiểu là tin tưởng, hàm chứa tâm ý tin tưởng. Muốn tin tưởng ắt phải có niềm tin mà tin là chấp nhận điều gì đó đúng sự thật. Về mặt tâm linh, sự phân biệt giữa hư và thật không đơn giản, chúng ta cần vận dụng trí tuệ và cần trải qua kiểm nghiệm của chính mình mới có thể củng cố niềm tin. Trong đạo Phật có một lý thuyết: “Tất cả chúng sinh đều có Phật tánh”. Phật tánh là cái tánh giác cao cả và tuyệt đối nằm ẩn tàng bên trong chỗ thâm sâu của tâm hồn. Nếu chúng ta tin là có, trong ta có, trong mỗi Hiền Huynh, Hiền Tỷ đều có Phật tánh thì nhất định mọi người phải có bản tâm thanh khiết, hòa ái, từ bi giống như chân tướng của Phật. Muốn ẩn chứng điều đó bắt buộc chúng ta phải thành tâm quán chiếu tự tánh hay trí huệ qua phương pháp thiền định. Khi nào Thiên nhân hiển lộ nơi mắt trí huệ thì mọi chuyện sẽ sáng tỏ. Việc vào Đạo và tu hành siêng năng công quả, siêng năng cúng Tứ Thời của chúng ta giống như nước đọng lâu ngày trong chồn ao tù, dù có đơ bần tới đâu mà có đủ cơ duyên thì bốc hơi bay lên không trung, gặp lạnh sẽ hóa thành nước, nước nhờ gió đưa ra biển cả rớt xuống là trở về nguyên vị nước sạch của đại dương. Cho nên, khi nào “lòng thành tín hiệp nhất” chúng ta sẽ thấy Đạo, thấy Thầy, thấy Đức Chí Tôn.

Houston, Ngày 30-11-2014

HTDP Đào Văn Thảo

(Đông Y Sĩ Cảnh Thiên)

BÀI 2

Bài học diệt khổ qua câu kinh “Biển trần khổ voi voi trời nước”

Thưa quý Hiền huynh, Hiền Tỷ cùng toàn thể đồng đạo.

Thánh giáo Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, ngoài những giáo lý của Đấng Chí Tôn cùng các Đấng Thiêng Liêng dạy bảo qua cơ bút cùng một số giáo chỉ được các bậc minh triết tiên khai thuyết giảng từ ngày khai Đạo, có lẽ không đâu ẩn chứa nhiều huyền cơ bằng các bài kinh cúng Tứ Thời, nhất là ở phần Thiên Đạo. Chẳng hạn, câu kinh “Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp”, trong đó “lòng thành tín hiệp” chính là tông chỉ, là cái chìa khóa mở cánh cửa Bạch Ngọc Kinh mà tôi đã có dịp trình bày kỳ trước. Hôm nay, tôi xin trình bày tiếp sự chứng nghiệm qua câu kinh “Biển trần khổ voi voi trời nước” và qua đó đồng đạo chúng ta tìm thấy bài học nào để diệt khổ.

Thưa quý Hiền huynh, Hiền tỷ. Theo ngôn ngữ học, chữ “khổ” gồm có 5 nghĩa, nhưng xét về phương diện tâm thức thì “khổ” là bất hạnh, là địa ngục của thân và tâm, trái với hạnh phúc, an vui. Trong cuộc sống, khổ chiếm gần hết chuỗi cảm thọ của con người, cho nên kinh mới nói “biển trần khổ”, có nghĩa cái khổ rộng lớn mênh mông như biển cả, chẳng thấy đâu là bến bờ. Vậy, nguồn gốc đau khổ từ đâu tới? Sắc tướng của đau khổ ra sao? Truy tìm “bản lai diện mục” của đau khổ, chúng ta thấy nó hiện hữu dưới mấy thể tính sau đây:

I. Nguồn gốc của đau khổ:

-Về nhân sinh quan: Con người, từ khi bắt đầu xuất hiện trên trái đất này và từ khi mới sinh ra đến nay, đều thừa nhận trái đất mà chúng ta đang sống là trần gian và “bản lai diện mục” chốn trần gian này là đau khổ.

-Vì vậy, đau khổ là chuyện đương nhiên, không ai thoát khỏi. Có đau khổ mới là người bình thường.

II. Sắc tướng của đau khổ:

-Nên biết, sắc tướng của đau khổ đến từ cảm thọ, tức là sự cảm nhận và thọ nhận vọng tưởng).

-Tùy theo tần số của cảm thọ có hay không có sẽ nhận biết mức độ đau khổ có hay không, nhẹ hay nặng. Một cách cụ thể: Không cảm thọ thì không có đau khổ. Cảm thọ ít, đau khổ ít. Cảm thọ nhiều, đau khổ nhiều.

III. Hạnh Phúc và đau khổ:

-*Về phương diện ý thức*: Hạnh Phúc và đau khổ là hai lãnh vực khác biệt, không bao giờ thỏa hiệp với nhau.

-*Về phương diện tâm lý*: Người đau khổ thường được người khác quan tâm, an ủi, giúp đỡ trong khi không ai tán thán một người hạnh phúc. Trái lại, người hạnh phúc thường bị ghen ghét, đố kỵ, muốn người khác đau khổ như mình.

III. Bí pháp diệt khổ:

-*Tạo phước hay làm phước*:

Ai cũng hiểu, phước là biểu thị của hòa bình và tình thương. Khi thông điệp tình thương được thể hiện, bất cứ ai cũng cảm thấy an toàn, vui vẻ, sẵn sàng tiếp nhận và biết ơn. Làm phước mang lại 2 hệ quả thiện lành: Phước hữu lậu và phước vô lậu.

1. Phước hữu lậu: Là cách thức làm cho mình và tha nhân cùng nhau tương đối an vui trong hiện tại. Có 3 cách tạo phước:

a. *Tạo phước về thân (sự sống)*:

-Trước hết là *Cứu mạng*. Sẵn sàng cứu giúp, bảo vệ mạng sống cho người. Cứu được mạng người là cách tạo phước lớn nhất của thân.

-Thứ hai là *Bố thí*. Sẵn sàng cứu giúp khi người gặp cảnh đói rét, khổ đau, nguy khốn. Bố thí là hạnh đầu tiên trong Phật đạo.

-Thứ ba là *Chân tình*. Cần giữ hạnh thực thà, ngay thẳng, vô vị lợi để có được sự tin cậy, an vui và quý trọng của tha nhân.

b. *Tạo phước về lời nói (khẩu, miệng)*: Cần giữ 4 điều:

-Nói chân thật.

-Nói đúng lý.

-Nói thuận hòa.

-Nói nhã nhặn.

c. *Tạo phước về ý thức (tư duy)*:

-Ý thức từ bi (tình thương).

-Ý thức nhẫn nhục (thọ nhận mọi hoàn cảnh ngang trái mà không phiền giận).

-Ý thức chính kiến (nhận định đúng đắn, trái với tà kiến).

2. Phước vô lậu: Là sự an vui tuyệt đối, thoát khỏi sinh tử luân hồi, đoạn lìa đau khổ. Muốn được phước vô lậu, có 3 bí pháp:

a. *Lòng thành tín*: Tuyệt đối tin tưởng Đức Chí Tôn, Đấng Cha chung. Để củng cố niềm tin không thối chuyển, cần thực hành 3 bước theo nghi lễ tôn giáo Cao Đài:

-*Nhập môn*: Đức tin là bước khởi đầu tìm Đạo, còn nhập môn là bước thứ hai đi vào bên trong căn nhà của Đạo.

-*Tu hành tinh tấn*: Vào Đạo có mục đích tu tâm sửa tánh. Tu thì phải học, tu thì phải hành. Có tu hành siêng năng cần mẫn thì trí tuệ mới sáng. Trí tuệ có sáng thì mới thấy biết đau khổ là nhân quả của ác nghiệp sinh ra. Chính Đức Phật khi xưa cũng nhờ tu hành bất thối mới thành chánh quả sau 49 ngày đêm thiền định, suy niệm về đau khổ luân hồi.

b. *Giác ngộ (nhận thức)*: Muốn tránh ác nghiệp phải giữ 5 giới cấm gồm:

- Không sát sanh.
- Không trộm cướp.
- Không tà dâm.
- Không nói dối.
- Không uống rượu hoặc dùng ma túy.

Giữ trọn 5 giới sẽ đóng kín được 3 đường ác gồm: địa ngục, ngạ quỷ và súc sinh, là 3 nẻo luân hồi đau khổ nhất.

c. *Dứt nghiệp*: Luân hồi do nghiệp dẫn. Muốn hết luân hồi sinh tử, hết đau khổ, có 3 bí pháp phải thường xuyên tu tập:

- Phải làm lành (làm việc thiện)
- Phải sửa lòng trong sạch.
- Phải tụng cầu Thánh kinh.

Tóm tắt: Đau khổ rộng lớn mênh mông như biển cả, đúng với câu kinh “Biển trần khổ vơi vơi trời nước”. Nguồn gốc đau khổ đến từ nghiệp ác của chúng sinh. Muốn dứt trừ ác nghiệp phải tu tâm dưỡng tánh, tạo phước, giữ giới, làm phải, làm lành, từ bi, “sửa lòng trong sạch tụng cầu Thánh kinh” chắc chắn sẽ dứt trừ đau khổ.

Houston, Ngày 30-11-2014
HTDP Đào Văn Thảo
Đông Y Sĩ Cảnh Thiên

MỤC LỤC

- 1- Diễn văn khai mạc Kỷ Niệm Ngày Khai Đạo Cao Đài năm thứ 90 tại Châu Đạo California. trang 1
- 2- Một số hình ảnh Lễ Kỷ Niệm tại Châu Đạo California trang 4
- 3- Lễ Giáng Sinh (Wikipedia) trang 8
- 4- Bài đọc sau đàn cúng kỷ niệm 90 năm ngày Hoàng Khai Đại Đạo tại Thánh Thất San Jose, CA (CTS Đào Minh Ánh, Qu. Đầu Tộc) trang 18
- 5- Chân lý Đại Đạo trong 2 câu kinh: “Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp” & “Biển trần khổ vơi vơi trời nước” (HTDP Đào Văn Thảo). trang 20
- 6- Ngôi làng sống chậm ở Hàn Quốc (Minh Anh) trang 25

Ngôi làng sống chậm ở Hàn Quốc

Làng Hanok ở Jeonju (Hàn Quốc) được công nhận danh hiệu «Thành phố sống chậm» bởi nhịp sống bình yên. Nơi này cũng lưu giữ nhiều nét văn hóa đặc trưng xứ sở Kim chi.

Làng Hanok Jeonju nhìn từ trên núi xuống. Làng trải rộng với 700 ngôi nhà truyền thống Hàn Quốc (còn gọi là Hanok) được tôn tạo và bảo trì cẩn thận. Làng nằm cách thủ đô Seoul hơn 200 km, mất khoảng 3 tiếng chạy xe buýt.

Để đạt được danh hiệu Thành phố sống chậm, mỗi địa phương không được quá 50.000 dân. Ngoài ra, họ còn phải đạt được một nửa trong số 50 mục tiêu của tổ chức. Cùng đạt danh hiệu với một số thành phố khác ở Hàn Quốc, làng cổ Hanok ở Jeonju là một trong những điểm du lịch được yêu thích nhất.

Khi dừng xe đến ngôi làng này, khách du lịch dễ dàng nhìn thấy hình ảnh biểu tượng ốc sên khá đặc biệt.

Bên cạnh những ngôi nhà cổ còn lưu giữ, tất cả các con đường dẫn vào làng đều được lát đá công phu và sạch sẽ.

Trước mỗi nhà hàng hay ngôi nhà ở ngôi làng này, khách du lịch đều dễ bắt gặp những bức điêu khắc với hình thù ngộ nghĩnh.

Không khí trong lành, không bụi bặm, người dân ở đây dường như cũng sống chậm lại giống như tên gọi của làng cổ Hanok.

Những cây ngân hạnh nhuộm lá vàng trong nắng ở làng Hanok, khách du lịch như được ngưng đọng cùng khung cảnh lãng mạn nơi này.

Làng cổ này cũng được chọn làm bối cảnh của nhiều bộ phim cổ trang Hàn Quốc

6h sáng, nắng đã lên cao, người dân dậy sớm, thong thả làm những công việc đồng áng

Những ngôi nhà lợp mái dạ thấp kiểu cổ vẫn rất dễ bắt gặp ở ngôi làng này

Theo Minh Anh. Ảnh: KTO